

Той самий "Карлсон" — Тимур Міндіч

Тимур Міндіч — співвласник студії "Квартал-95", давній друг і бізнес-партнер президента Володимира Зеленського. Підсанкційний з листопада 2025 року. На плівках НАБУ — "Карлсон". З листопада того ж року перебуває в Ізраїлі, Україна готує екстрадицію.

Сергій Шефір — колишній перший помічник Зеленського, співвласник того ж "Кварталу". В розмові, яку зараз будемо розбирати, обговорює, "де взяти" 120 мільйонів гривень застави.

Рустем Умеров — на момент розмови (липень 2025) міністр оборони України. Згодом — секретар РНБО. Та сама людина, яка відповідає за оборонні закупівлі під час війни.

Олексій Чернишов — на момент розмов вицепрем'єр-міністр і міністр національної єдності. 23 червня 2025 року отримав підозру від НАБУ і САП у зловживанні службовим становищем. Хрещений батько, до речі, доньки Зеленських — за словами джерел "Української правди". Втім, це деталь, без якої текст і так читається.

Читайте також: **"Революційні" \$1.2М для "Че Гевари": НАБУ показало, як Чернишов "лікувався" у "пральні" Міндіча**

Андрій Єрмак — на момент розмов керівник Офісу президента. У плівках згадується як "Андрій", якому будують один з чотирьох будинків у "Династії". Звільнений у листопаді 2025 року після обшуків НАБУ.

"Вова" — за версією журналістів та джерел в політичних колах, президент Володимир Зеленський. Власник четвертого будинку в кооперативі. Четвертого, того, який знаходиться біля будинку Міндіча — між ними, нагадаємо, обговорюють, які саме дерева посадити.

Читайте також: **Справа «Мідас»: Як Сигізмунд-Галущенко перетворював державну енергію на карибське золото в карманах спільників**

Епізод перший, у якому збирають заставу не зовсім легально

30 червня 2025 року, 16:49. Серед літа, на третій рік великої війни, у квартиру Міндіча заходить Сергій Шефір. Перші п'ять хвилин розмови — побутове. Потім переходять до головного. У друга проблема. Другу потрібно 120 мільйонів гривень застави, бо інакше — СІЗО.

Розмова, яку процитувала Українська правда, читається як господарська нарада в правлінні ОСББ, тільки замість покрівлі обговорюють, як зібрати дев'ятизначну суму на заставу вицепрем'єру. Шефір пропонує "скинутися неофіційно". Згадують Геннадія Будкевича, співвласника АТБ, до якого Шефір збирається зайти "поговорити". Згадують "касу", з якої щось можна "офіційно", а щось — неофіційно.

Розшифровка, 30.06.2025

Шефір: *"Я ему сказал, что если у тебя официальная часть есть, то не официально мы все участвуем, сложимся."*

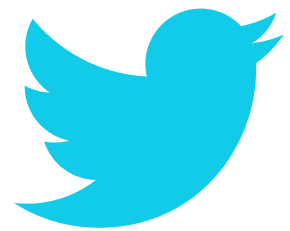
Міндіч: *"Я ему сказал, что от себя тоже. У меня таких нету."*

Відвідувач: *"Та ні, ну, з каси."*

Ключові слова — **"з каси"** — і вся подальша архітектура української політики стає зрозумілою без додаткових коментарів. Бо каса — це не банк. Каса — це коли є гроші, які не лежать ні в декларації, ні на офіційному рахунку. Це гроші, які можна "скинутися" другу на заставу, не питаючи, звідки вони і чи задекларовані.

Згодом програма "Схеми" встановила те, що, мабуть, мали би встановити самі учасники розмови ще до того, як її почали. Заставу за Чернишова в кінцевому підсумку внесли різні особи в різні дні. Найбільшу частину — 66 мільйонів гривень — заплатило ТОВ "Форавтор" з Дніпра, яке торгує автозапчастинами. Директор компанії, коли журналісти йому зателефонували, виявився щиро здивованим тим, що його фірма платила заставу за вицепрем'єра. Власне кажучи, пропонувати читачеві уявити, як працює "не зовсім чиста" заставу, не варто. Усе вже описано без нашої допомоги.

"Олег говорить, что (нерозбірливо). У меня всё есть." — Тимур Міндіч, переказуючи

слова Олега Татарова

В тій же розмові згадується ще один цікавий момент — Шефір розповідає про депутатів "Слуги народу" **Юрія Кисіля** та Олександра Сову, які "віддають половину суди". Запам'ятайте цю фразу. Через пів року, в грудні 2025-го, депутат **Кисіль отримає підозру від НАБУ** і САП — як член злочинної групи, що виплачувала депутатам президентської фракції хабарі в конвертах. Тобто Шефір у квартирі Міндіча влітку обговорював те, за що депутата формально звинуватять взимку. Збіги бувають різні. Цей — концентрований.

Юрій Кісель

Читайте також: **Сонячні зайчики в кишені: "потужний" менеджер Зеленського Шурма виявився справді потужним хапугою - вердикт НАБУ**

Епізод другий, кооператив, якого нібито немає

Наступного дня, 1 липня, до Міндіча приходять жінка на ім'я Наталія. За контекстом — архітекторка або керівниця будівництва. Вона заходить у квартиру з преїскурантом. Бо у Міндіча — проблема. Через те, що Чернишов отримав підозру, виник, як висловлюється господар квартири, "кіпіш". А коли "кіпіш" — будівництво треба швидко зупинити. Точніше, "законсервувати на рік".

Той самий кооператив "Династія"

Що конкретно треба консервувати, з'ясовується з контексту поступово. Чотири будинки в Козині під Києвом. Ділянки межують одна з одною. Це і є той самий кооператив "Династія", який журналісти "Бігус.Інфо" знайшли в липні 2024 року. Той самий, який суд минулої осені арештував — так і не давши Міндічу його дозаконсервувати.

Хто власники чотирьох будинків? У півці з'являються чотири імені. Сам Міндіч. Чернишов. Якийсь "Андрій" — у нього будинок майже готовий, з фасадами та інженерією. І "Вова" — між його ділянкою та ділянкою Міндіча обговорюють, які дерева посадити, щоб не було видно одне одного.

Читайте також: **Банда "своїх" не здає: за Чернишова одразу внесли 51,6 мільйонів гривень застави**

"Українська правда" стверджує, що це чотири маєтки для чотирьох товаришів — Міндіча, Чернишова, Єрмака і Зеленського. На сьогодні юридично це не доведено. Але півки — пряме й перше задокументоване свідчення на користь версії, яку понад рік озвучували джерела в політичних колах. На додачу — на ту саму квартиру в той самий день мав прийти "Макс Донець". Журналісти ідентифікують його як Максима Донця,

||

керівника особистої охорони президента. Що, погодьтеся, додає цьому "Вові" певної конкретики.

Розшифровка, 01.07.2025

Міндіч: "Сейчас надо по уму это всё замораживать, но по уму, чтоб потом и мой, и этот, и этот соседский, и там надо территорию как-то взять под контроль, потому что, ну, этот, что творит, ну, как-то натворил."

Деталі, які проникають у розмову про "консервацію", читаються як нормальний прайс-лист на елітне будівництво у мирній країні. 1,3 мільйона доларів — на сітки і садження дерев. 350 тисяч — поточні платежі. 90 тисяч за басейн. Готівка. Платяться сотні тисяч доларів готівкою. Бо, як пояснює сама Наталія, "у Чернишова все по безналу, у тебе безналу немає".

Тут варто зробити паузу. Влітку 2025 року. Третій рік повномасштабної війни. На східних рубежах гинуть люди — реально, кожного дня, в окопах, без особняків і без басейнів. У країні мобілізаційна криза, дефіцит коштів на ППО, недобудована енергетика після ракетних ударів. А в Козині, у тридцяти кілометрах від Києва, чотири товариші будують чотири маєтки приблизно по тисячі квадратних метрів кожен — за готівку, з басейнами і ландшафтним дизайном.

Журналісти "Бігус.Інфо" торік підраховали, що тільки на один такий маєток ішло до десятка мільйонів доларів. Помножьте на чотири. Згадайте, скільки коштує одна закупка дронів-перехоплювачів для прикриття енергооб'єктів. Зробіть висновки самі.

Поки солдат на нулі копає окоп саперною лопаткою, на Грушевського, 9-А обговорюють, "а беседку с Викингом и росписью, наверное, не делаем".

Читайте також: **Справа не тільки у відставці Єрмака...**

Епізод третій, оборонка як родинна справа

Третя розмова — найважливіша з точки зору національної безпеки. 8 липня 2025 року. Ранок. Міндіч заходить у "приймальню" сам. "Доброго ранку, пане міністре, за вашим наказом", — звертається він до Рустема Умерова. Йде, нагадаю, третій рік повномасштабної війни.

Спочатку обговорюють кадрові питання. Зеленський напередодні запропонував Умерову стати послом в США. На його місце розглядається тогочасний прем'єр Денис Шмигаль. Міндіч цією перспективою категорично невдоволений. "Поставити Шмигала — це пиздець", — каже він буквально. Умеров погоджується. Бо Шмигаль через рік стане "сильним" — а "сильний" міністр, який не виконує команди, — це для Міндіча проблема.

Бо Міндіч приходиться не дискутувати про кадри. Він прийшов про FirePoint. Це українська оборонна компанія, виробник далекобійних дронів серій FP-1, FP-5, FP-7 та крилатої ракети "Фламінго". Та сама компанія, з якою Міндіч публічно у грудні 2025-го запевняв, що не має жодного зв'язку. Та сама, яка зараз постачає більше половини всіх ударних дронів, що використовують Сили оборони України.

На півках Міндіч поводить як власник. Каже "у нас", "у меня", "наші виробництва", "наш прибуток". Скаржиться, що компанію недофінансують. Вимагає, щоб міністр оборони "вирішив питання" з прийомкою бронезилетів на 7 мільйонів доларів, які три місяці лежать на складі через невідповідність якості.

Читайте також: **Таке відчуття, що в Міноборони і на Банковій хтось спішить накрасти, поки є влада і можливість**

Розшифровка, 08.07.2025

Міндіч: "Просто пусть приёмку подпишут, всё. Ну, это тебе один звонок. Просто скажи: 'Я не хочу больше слышать от Тимура про бронезилеты'."

Умеров: "Интересно."

Міндіч: "Ну, это одна твоя команда и всё."

Один дзвінок. Сім мільйонів доларів. Бронезилети, які держава не приймає, бо вони не відповідають вимогам якості — а в окопах їх носитимуть конкретні люди. Конкретні, а не абстрактні. І все вирішується одним дзвінком чинного міністра оборони на

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

прохання приватної особи. Без формальних процедур, без переоцінки, без повторного контролю якості.

Друга велика тема в розмові — продаж 33% FirePoint іноземним інвесторам за 600 мільйонів доларів. Половина суми, 300 мільйонів, — у компанію. Друга половина, ще 300 мільйонів, — "кешаут" акціонерам. Тобто гроші, які підуть особисто власникам. Хто ці акціонери? Офіційно — не Міндіч. Бо ж він публічно "не має ніякого стосунку". Неофіційно — той самий Міндіч, який на плівці каже про FirePoint "наша компанія" і обговорює умови продажу частки із чинним міністром оборони.

Окремо Міндіч просить Умерова "не їхати" в США та залишитись в країні ще на рік — "довести все, що ти тут робиш". Бо треба отримати 311 мільярдів гривень контрактів. 311 мільярдів. Це більше половини сумарного річного бюджету Агенції оборонних закупівель і Державного оператора тилу. Тобто половина всіх грошей, які держава виділяє на закупівлю боєприпасів і озброєння в умовах війни.

Конфігурація призначень, нагадаю, змінилась за день. Умеров не поїхав послом у США. Він став секретарем РНБО — посади, яка серед іншого відповідає за експорт зброї. Тобто залишився ровер близько до тих процесів, навколо яких відбувалась розмова в квартирі.

Читайте також: **Для розуміння того, хто сьогодні керує Україною та наживається на ній: родина Умерова проживає в елітній нерухомості у США, 7 з 8 об'єктів незадекларовані - ЦПК (ФОТО)**

Хто такий "Олег" і чому він "вирулює"

У всіх трьох розмовах, які процитувала "Українська правда", як рефрен з'являється згадка про "Олега". "Олег вирулює". "Олег велика людина". "Олег молодець, але не до кінця відвертий". З контексту випливає однозначно — мова про Олега Татарова, заступника керівника Офісу президента, людину, яка координує роботу з правоохоронцями.

Фото: Татаров

Читайте також: **Як Татаров побудував потенційно корупційну мережу з земляків у правоохоронних органах України**

Той самий Татаров, на якого ще у 2020-2021 роках готувалась підозра від САП, але справа якось дивно "розвалилась". Той самий, чиє ім'я постійно фігурує у розмовах про "ручне керування" слідством. У плівках Міндіча його роль виглядає чітко — він є тим, хто "вирулює" процеси, через якого можна зрозуміти, "хто платитиме заставу", "як буде з адвокатами", "що відомо слідству".

Тут варто згадати елементарну річ. Татаров досі на посаді в ОП. Як працювали антикорупційні органи, маючи за кадровою стіною людину, через яку, схоже, проходили всі ниточки до "піддослідних"? І як саме НАБУ змогло задокументувати тисячу годин розмов так, щоб ця документація не витекла назовні? Якщо вірити в офіційну версію — це справді безпрецедентна оперативна робота. Якщо не вірити — то є всі підстави запитувати, чому ж тоді з листопада 2025-го не оприлюднено всіх плівок одразу.

Читайте також: **Єрмак на «плівках Міндіча» фігурує під псевдонімом «Хірург» - детектив НАБУ**

Тиха паніка і моменти на каві

Окремий жанр у розшифровках — побутові деталі. Шефір розповідає, що "відписався від Железняка", бо він "набрид". Натомість читає проросійський сайт "страна" ("страна.ua" — російськомовний проросійський ресурс, який інформпростір України офіційно ідентифікує як вороже джерело). І "Українську правду", "тоже почитую".

Міндіч на запитання Шефіра, хто прийде на день народження ще одного знайомого, відповідає, що там будуть "сбитые и не сбитые" депутати. Цією фразою — "сбитые и не сбитые" — двоє давніх друзів президента описують пул власних знайомих у Верховній Раді. Йдеться, нагадаю, про скандал з нардепами-зрадниками, частина з яких була "збита" пропозицією про підозру, а частина — ні. Міндіч і Шефір це знають. Вони мають

обидві категорії в адресній книзі.

Ще один момент — переказ слів самого Чернишова, які Шефір передає Міндичу. На запитання "а ти сам збираєшся брати участь?" Чернишов говорить: "Так я вже двом людям по 20 мільйонів гривень дав". Міндич у відповідь — "це ж твої люди". Тобто є якісь "наші" і "ваші" люди, яким "наші" дають по 20 мільйонів готівки. Просто так. У середині літа третього року війни.

"Странно всё."

"Это вообще какой-то катаются, сверлят, хурлят. Это какой-то пидец." — Шефір та Міндич про звичайний день у країні, яку вони ж і управляють

Цинічно? Так. Але цинізм тут не художній прийом — це робоча самосвідомість героїв. Вони знають, що "крізь стіну" слухають. Коли Міндич каже "тут крутять, свердлять, хурлять", він описує ремонт, але також — ауру слідства навколо себе. У розмові з Шефіром він сам визнає — "слава богу, що я виїхав".

Виїхав, нагадаю, не з Бахмута і не з Авдіївки. Виїхав з епіцентру слідства, перебуваючи у Києві.

Читайте також: [Президент призначив Умерова секретарем РНБО](#)

Те, що насправді стоїть за словом "система"

У всіх коментарях навколо плівок повторюється одне слово — "система". Те, як друзі президента між собою називають один одного "своїми". Те, як вирішення підпису на прийомці бронезилетів займає один дзвінок. Те, як 120 мільйонів гривень застави на віцепрем'єра збираються "з каси" і записуються на фірми-прокладки. Те, як кадрові рішення обговорюються в квартирі бізнесмена раніше, ніж у Кабінеті Міністрів. Це й називається "паралельний контур управління".

Журналістка Тетяна Ніколаєнко **справедливо звертає увагу** на ключовий момент — Міндич просить Умерова залишитись у країні на рік. Бо інакше "розумні Шмигаль і Арахамія приберуть мене від корита". І за день конфігурація призначень змінюється. Той, кого збиралися відправити послом, стає секретарем РНБО. Якщо це випадковість — то вона дуже зручна. Якщо ні — то перед нами свідчення, що приватний бізнесмен на квартирі, хай і близький до президента, керує кадровою політикою на рівні рад національної безпеки.

А тепер — на хвилину про російську війну. Тому що читати ці розшифровки в 2026 році, без розуміння війни, неможливо.

Читайте також: [Усі підозрювані в справі "Міндичгейта" про розкрадання у Енергоатомі втекли або вийшли з-під варті](#)

Чому це не просто чергова корупційна історія

В Україні до 24 лютого 2022 року корупція в найвищих ешелонах також була. І в часи Януковича, і в часи Кучми, і пізніше. Але корупція до повномасштабного вторгнення не вбивала людей напрома. Не настільки напрома, як вбиває зараз.

FirePoint виробляє дрони, які летять на російські склади боєприпасів та НПЗ. Балістика, яку Міндич обіцяє виробляти "тисячами штук на рік", — це інструмент, без якого Україна не зможе глибоко вражати тил противника. Бронезилети, з прийомкою яких Умеров має "вирішити питання за один дзвінок" — це те, що носить піхотинець у штурмовій групі. Якщо вони не відповідають вимогам якості, але прийняті за хабара — солдат вмирає не від російської кулі, а від того, що друзі президента "скинулись з каси".

120 мільйонів гривень застави за Чернишова — це, для довідки, приблизна вартість трьох систем "Гепард" або декількох тисяч FPV-дронів для підрозділів на нулі. Готівка, яку Міндич роздає по 50, 90, 350 тисяч доларів за один присіст на консервацію басейнів та фасадів у Козині — це місячна зарплата кільком сотням військовослужбовців.

А тепер ключова рамка. Поки солдат на сході країни кожен ранок піднімається в атаку, поки сапери розмінують Чернігівщину, поки лікарі в Запоріжжі рятують поранених — на квартирі Грушевського, 9-А чотири людини обговорюють, чий садок буде красивішим і чи треба міряти товщину каменя на фасаді в кооперативі "Династія". І це не художній контраст з телесеріалу. Це задокументоване НАБУ в межах кримінального провадження.

Костянтин Корсун у своєму коментарі звернув увагу на ще одну деталь, яку легко прогавити. Міндич і його партнери міряють викрадені суми **"в рублях"**. Не в гривнях, не в доларах. В рублях міряти товщину агресора. У 2025 році. Під час війни на знищення української нації. Сам факт, що ці люди вживають російську валюту як одиницю виміру власних активів, — це окремий культурний діагноз.

Читайте також: [Словацький притулок «Карлсона»: як мільйони вкрадені з української енергетики перетворювались на бізнес та нерухомість в ЄС](#)

Чому злив відбувся саме зараз і чому без аудіо

Маленька, але важлива деталь. "Українська правда" отримала розшифровки, але не оригінальні аудіозаписи. Хоча оригінал мав би значно сильніший психологічний ефект на аудиторію. Чому так?

Версій кілька. Перша — НАБУ не передавало нікому оригіналів, вони

розповсюджуються лише у середовищі правоохоронців. У такому разі це означає внутрішній витік з паперових копій. Друга — оригінали передавали, але не до журналістів, а в потрібні руки в межах "тіньової боротьби" між угрупованнями всередині антикорупційних органів.

Третя — частина матеріалів справи через офіс генпрокурора вже в Ізраїлі, у межах запити на екстрадицію Міндіча. Тобто кількість осіб з доступом збільшилася настільки, що витік був питанням часу.

Журналіст Михайло Ткач, який підготував матеріал, чесно зазначає — НАБУ і САП самі плівки досі офіційно не оприлюднили повністю. Тобто це не санкціонований злив від слідства. Це або робота "доброзичливців" з силового блоку, або реакція на тиск, який зараз чиниться на антикорупційні органи з боку Банкової. Версія "поки злити, бо нас наступного тижня закриють" — теж має право на існування.

Читайте також: **«Люди з оточення президента не просто крали гроші, вони співпрацювали в цьому з росіянами»**

Що може зробити слідство, а чого не зможе

Будьмо реалістами. Розшифровки розмов — це не вирок. Це матеріали оперативно-технічних заходів. У суді, де є презумпція невинуватості, адвокати, право на захист, плівки самі по собі мало що доводять. Вони доводять контекст, вони підказують, куди копати, але самі не є складом злочину.

Корсун правильно ставить питання — навіть Умерову на основі цих плівок важко висунути конкретну підозру. Конфлікт інтересів — так. Аморальність — стопроцентно. Конкретний склад злочину — туманно. Потрібні документи. Свідки. Поіменні платіжки. Експертизи. І, головне, — політична воля довести все до суду.

А ось з політичною волею ситуація така. Влітку 2025 року, нагадаю, Верховна Рада проголосувала закон 4555, який обмежував незалежність НАБУ та САП. На вулицях стався так званий "Картонковий Майдан". Президент під тиском суспільства закон "переграв". Але сам факт спроби — наочна ілюстрація того, як влада ставиться до слідчих, які копають занадто близько до Грушевського, 9-А.

Громадська антикорупційна рада при Мінборони сьогодні зробила заяву, в якій кваліфікує дії Умерова як ознаки зловживання владою (стаття 364 ККУ) та розголошення державної таємниці (328 ККУ). Дії Міндіча — як зловживання впливом (369-2) та підбурювання до нецільового використання коштів (210). Це юридична позиція громадських експертів. Чи знайде вона відображення у формальному обвинуваченні — окреме питання, відповідь на яке залежить не від плівок, а від балансу сил всередині українського політичного процесу.

Читайте також: **Детектив НАБУ Магамедрасулов розповів про «Міндічгейт», дії СБУ і тиск: про те, що він друг [президента] - я не знав**

Що залишається після прочитання

Найбільше враження від плівок — навіть не цинізм фігурантів. Цинізм можна пояснити середовищем. Враження від іншого. Від того, як люди говорять. Спокійно. По-домашньому. Між обговоренням, скільки треба готівки на басейн, і тим, скільки бронешилетів на фронт — нема жодного перемикання тону. Це той самий реєстр. Та сама тональність. Те саме байдуже "ну треба, так треба".

Бо для них ці категорії в одному ряду. Будинок у "Династії", басейн, контракт на дрони, посада міністра, заставка за друга, прислуга, день народження депутата. Все це — приватні справи маленької компанії дорослих чоловіків, які ділять між собою країну. А війна — це фон. Війна — це той контекст, в якому "не можна сейчас строить, потому что кипиш". Війна — це причина, чому "Шурика" треба заспокоїти, а Маша має "не зходити з розуму".

Дмитро Биков у своєму коментарі сформулював точно — це вже не історія про окремих скандал. Це історія про спосіб функціонування влади. Про модель управління. А моделі або демонтують, або вони демонтують державу. Третього не дано.

І ось питання, яке має поставити кожен, хто читає плівки. У нашій країні є громадянське суспільство. Є вільні медіа. Є фахові слідчі в НАБУ. Є професійні прокурори в САП. Є вмотивована армія. Є волонтери, які витягують з полону, ремонтують евакуаційні машини, шують тактичну форму. Є мільйони людей, які тримають економіку, платять податки, голосують власними життями за українську державу.

А керує цим усім, схоже, чотири товариші, які за зачиненими дверима квартири на Грушевського обмірковують, "які дерева між Тимуром і Вовою".

Це — питання не до плівок. Питання до нас.

Читайте також: **ОЗГ Міндіча і неякісні бронешилети**

Тимур Міндіч повідомив "Українській правді", що готовий коментувати лише після допиту в НАБУ. Інформацію щодо FirePoint він назвав "спробою дискредитувати найкращу в Україні компанію". Прес-служба Рустема Умерова заявила, що автентичність плівок мають перевіряти виключно правоохоронні органи. Володимир Зеленський, Андрій Ермак та Олег Татаров публічних коментарів щодо опублікованих фрагментів станом на момент написання матеріалу не зробили. Усі особи мають

конституційне право на презумпцію невинуватості до моменту винесення вироку судом.

Джерела матеріалу. Розшифровки розмов з матеріалів оперативно-технічних заходів, задокументованих НАБУ та САП у межах операції "Мідас" і опублікованих "Українською правдою" 29 квітня 2026 року. Коментарі Громадської антикорупційної ради при Міноборони, Центру протидії корупції, журналістки Тетяни Ніколаєнко, експерта з кібербезпеки Костянтина Корсуна, аналітика Дмитра Бикова. Перевірка фактів — публікації Wikipedia, Радіо Свобода ("Схеми"), Vabel, ZN.ua, "Бігус.Інфо", AIN, DOU, oboronka.mezha.ua станом на квітень 2026 року.

Читайте також: **У кожного з українських президентів був свій "Міндіч", тільки наслідки для країни різні**

Контекст. Операція "Мідас" — масштабне розслідування НАБУ і САП щодо корупції в енергетичній та оборонній сферах України під час повномасштабної війни. Розпочата у 2024 році, тривала 15 місяців, охоплює понад 70 обшуків і близько 1000 годин аудіозаписів. Публічно оголошена 10 листопада 2025 року. На сьогодні підозри отримали понад 10 осіб.

«Аргумент»

Читайте також:

- **Мережева корупція атакує. Після "орлів" Кравченка і "тітушок" Януковича настав час "клоунів" Татарова?**
- **Російський слід в справі про корупцію в «Енергоатомі»: чинник агента ФСБ Деркача**
- **Грані корупційного спрута Банкової. "Рьошик" Міндіча й ракети Fire point**
- **"Жалко денег": Як "Рокет", "Тенор" і "Професор" ділили кеш у пакетах, поки ви сидите без світла**
- **Операція "Мідас": країна остаточно розділилася на "Україну героїв" та "Україну міндічів"**
- **Як ставленики та друзі президента Зеленського обікрали Україну як мінімум на 100 млн доларів**
- **Шабунін: Силовики, руками яких Зеленський нищить НАБУ та САП, тісно пов'язані з Росією**
- **НАБУ вивчає обставини втечі Міндіча та спробує його повернути**
- **Корупція в енергетиці: НАБУ вилучило вже понад \$4 млн під час обшуків, які досі тривають**
- **"Жах для тебе, а не для мене": НАБУ показало "Карлсона/Міндіча" - боса ОЗГ**
- **Операція «Мідас»: КАРЛСОН (Міндіч). Нова порція відео про ЗЕхануг від НАБУ**

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

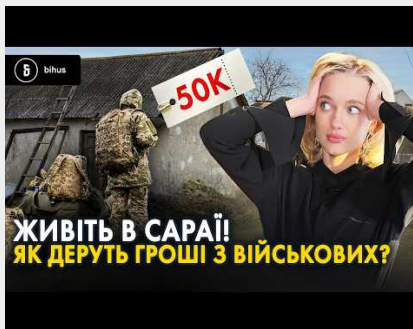
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення. При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту [argumentua.com](#) та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але

тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: [**uargumentum@gmail.com**](mailto:uargumentum@gmail.com)